

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ (τρίτο τμήμα)

της 13ης Ιουνίου 2012*

«Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτοι υπάλληλοι — Μη ανανέωση συμβάσεως ορισμένου χρόνου — Εξουσία εκτιμήσεως της Διοικήσεως — Καθήκον αρωγής — Άρθρο 8 του ΚΛΠ — Άρθρο 4 της αποφάσεως του γενικού διευθυντή της OLAF της 30ής Ιουνίου 2005, περί της νέας πολιτικής στον τομέα της προσλήψεως και απασχολήσεως εκτάκτου προσωπικού στην OLAF — Μέγιστη διάρκεια των συμβάσεων εκτάκτων υπαλλήλων»

Στην υπόθεση F-63/11,

με αντικείμενο προσφυγή-αγωγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ, το οποίο εφαρμόζεται στη Συνθήκη ΕΚΑΕ βάσει του άρθρου 106α αυτής,

Luigi Macchia, πρώην έκτακτος υπάλληλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, κάτοικος Woluwé-Saint-Lambert (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τους S. Rodrigues, A. Blot και C. Bernard-Glanz, δικηγόρους,

προσφεύγων-ενάγων,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους J. Currall και D. Martin,

καθής-εναγομένης,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους S. Van Raepenbusch (εισηγητή), Πρόεδρο, I. Boruta και E. Perillo, δικαστές,

γραμματέας: G. Ruiz Plaza, βοηθός,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 14ης Μαρτίου 2012,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Απόφαση

- 1 Με δικόγραφο που περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (στο εξής: Δικαστήριο ΔΔ) την 1η Ιουνίου 2011, ο L. Macchia ζητεί, μεταξύ άλλων την ακύρωση της σιωπηρής αποφάσεως του εκτελούντος χρέη γενικού διευθυντή της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) της 12ης Αυγούστου 2010, με την οποία απερρίφθη η αίτησή του για παράταση της ισχύος της συμβάσεώς του ως εκτάκτου υπαλλήλου.

Νομικό πλαίσιο

- 2 Το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορίζει σε σχέση με το θεμελιώδες δικαίωμα σε χρηστή διοίκηση:

«1. Κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στην αμερόληπτη, δίκαιη και εντός ευλόγου προθεσμίας εξέταση των υποθέσεών του από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης.

2. Το δικαίωμα αυτό περιλαμβάνει ιδίως:

[...]

γ) την υποχρέωση της διοίκησης να αιτιολογεί τις αποφάσεις της.»

- 3 Κατά το άρθρο 2 του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΛΠ):

«Θεωρείται “έκτακτος υπάλληλος” κατά την έννοια του παρόντος καθεστώτος:

α) ο υπάλληλος ο οποίος προσλαμβάνεται για να καταλάβει θέση που περιλαμβάνεται στον πίνακα θέσεων, ο οποίος προσαρτάται στο τμήμα του προϋπολογισμού που αναφέρεται σε κάθε όργανο και στον οποίο οι αρμόδιες για τον προϋπολογισμό αρχές έχουν προσδώσει προσωρινό χαρακτήρα·

[...]».

- 4 Ως προς τη διάρκεια των συμβάσεων των εκτάκτων υπαλλήλων κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο α', του ΚΛΠ, το άρθρο 8, πρώτο εδάφιο, του ΚΛΠ ορίζει:

«Η πρόσληψη εκτάκτου υπαλλήλου για τον οποίο ισχύει το άρθρο 2, στοιχείο α', μπορεί να γίνεται για ορισμένο ή αόριστο χρόνο. Η σύμβαση του εν λόγω υπαλλήλου που προσλαμβάνεται για ορισμένο χρόνο μπορεί να ανανεωθεί μία μόνο φορά για ορισμένο χρόνο. Κάθε μεταγενέστερη ανανέωση γίνεται για αόριστο χρόνο.»

- 5 Βάσει του άρθρου 11, πρώτο εδάφιο, του ΚΛΠ, οι διατάξεις των άρθρων 11 έως 26 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ), οι οποίες αφορούν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των μονίμων υπαλλήλων, τυγχάνουν αναλογικής εφαρμογής.

- 6 Το άρθρο 47 του ΚΛΠ ορίζει:

«Εκτός από την περίπτωση θανάτου, η υπαλληλική σχέση του εκτάκτου υπαλλήλου λύεται:

[...]

- β) όταν υφίσταται σύμβαση ορισμένου χρόνου:
- i) κατά την ημερομηνία που καθορίζεται στη σύμβαση,
  - ii) στο τέλος της προθεσμίας καταγγελίας που καθορίζεται στη σύμβαση και παρέχει στον υπάλληλο ή στο όργανο την ευχέρεια να λύσει τη σύμβαση πριν από τη λήξη της. [...]
- 7 Εξάλλου, την 28η Απριλίου 2004 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση C(2004) 1597, περί της μέγιστης διάρκειας των συμβάσεων απασχολήσεως μη μονίμου προσωπικού στις υπηρεσίες της Επιτροπής (η οποία δημοσιεύθηκε στις *Διοικητικές Πληροφορίες* αριθ. 75-2004 της 24ης Ιουνίου 2004, στο εξής: απόφαση της Επιτροπής της 28ης Απριλίου 2004). Κατά το άρθρο της 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', η απόφαση της Επιτροπής της 28ης Απριλίου 2004 εφαρμόζεται, ειδικότερα, στους εκτάκτους υπαλλήλους που προσλαμβάνονται βάσει του άρθρου 2, στοιχείο α', του ΚΛΠ.
- 8 Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως της Επιτροπής της 28ης Απριλίου 2004 ορίζει ότι «η συνολική διάρκεια παροχής υπηρεσιών εκ μέρους μη μονίμου υπαλλήλου, με αθροιστικό υπολογισμό του χρόνου πάσης μορφής συμβάσεως ή απασχολήσεώς του, δεν δύναται να υπερβαίνει τα έξι έτη εντός διαστήματος δώδεκα ετών».
- 9 Κατ' εξαίρεση, προκειμένου για το μη μόνιμο προσωπικό της OLAF, το άρθρο 4 της αποφάσεως του γενικού διευθυντή της OLAF της 30ής Ιουνίου 2005, περί της νέας πολιτικής στον τομέα της προσλήψεως και απασχολήσεως εκτάκτου προσωπικού στην OLAF, ορίζει ότι «για το μη μόνιμο προσωπικό της OLAF η μέγιστη διάρκεια που προβλέπεται από το άρθρο 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως της Επιτροπής [της 28ης Απριλίου 2004] ορίζεται σε [οκτώ] έτη, υπολογιζόμενα σε συνολικό χρονικό διάστημα [δεκαέξι] ετών» (στο εξής: κανόνας των οκτώ ετών).

Ιστορικό της διαφοράς

- 10 Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) εργάστηκε για την Επιτροπή ως αποσπασμένος εθνικός πραγματογνώμων επί τέσσερα έτη, από της 16ης Ιουνίου 2003.
- 11 Το 2005 η OLAF προκήρυξε διαδικασία επιλογής για την πρόσληψη εκτάκτων υπαλλήλων ειδικών στα πεδία των ερευνών και της επεξεργασίας πληροφοριών. Η σχετική προκήρυξη διευκρίνιζε ότι οι επιτυχόντες θα προσλαμβάνονταν για τέσσερα έτη με δυνατότητα ανανεώσεως της συμβάσεώς τους, η συνολική διάρκεια της οποίας δεν ηδύνατο, ωστόσο, να υπερβεί τα οκτώ έτη, συμφώνως προς την απόφαση της 30ής Ιουνίου 2005. Ο προσφεύγων, ο οποίος επέτυχε στις δοκιμασίες της διαδικασίας επιλογής, προσελήφθη με σύμβαση εκτάκτου υπαλλήλου, κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο α', του ΚΛΠ, για τέσσερα έτη και, συγκεκριμένα, από της 1ης Μαΐου 2007 έως την 30ή Απριλίου 2011.
- 12 Το 2009 ο προσφεύγων υπέβαλε αίτηση συμμετοχής σε εσωτερικό διαγωνισμό που διοργάνωσε η Επιτροπή για την πρόσληψη υπαλλήλων διοικήσεως βαθμού AD 8 ειδικών στην καταπολέμηση της απάτης· η υποψηφιότητά του δεν έγινε, όμως, δεκτή για τον λόγο ότι δεν είχε συμπληρώσει τρία τουλάχιστον έτη προϋπηρεσίας ως μόνιμος ή έκτακτος υπάλληλος της Επιτροπής.
- 13 Τη 12η Απριλίου 2010 ο προσφεύγων και τέσσερεις ακόμη έκτακτοι υπάλληλοι υπέβαλαν στον εκτελούντα χρέη γενικού διευθυντή της OLAF αίτηση παρατάσεως της συμβάσεώς τους.
- 14 Δεδομένου ότι η προθεσμία απαντήσεως επί της εν λόγω αιτήσεως, η οποία εξέπνεε τη 12η Αυγούστου 2010, παρήλθε άπρακτη, ο προσφεύγων υπέβαλε τη 10η Νοεμβρίου 2010, δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, διοικητική ένσταση κατά της σιωπηρής απορριπτικής αποφάσεως. Η ένσταση αυτή απερρίφθη από τον γενικό διευθυντή της OLAF, ενεργούντα υπό την ιδιότητα της αρμόδιας για τη σύναψη των συμβάσεων προσλήψεως αρχής (στο εξής: ΑΣΣΑ), με απόφαση της 22ας Φεβρουαρίου 2011. Με την εν λόγω απόφαση, η ΑΣΣΑ, αφού αναφέρθηκε, μεταξύ άλλων, στην

ευρεία εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτει η Διοίκηση στο πεδίο της ανανεώσεως των συμβάσεων εκτάκτων υπαλλήλων που συνάπτονται για ορισμένο χρόνο, επισήμανε ότι, «δεδομένων των δυνατοτήτων του προϋπολογισμού, του συμφέροντος της υπηρεσίας και των προσόντων και ικανοτήτων του προσφεύγοντος [...] αδυνατούσε να κάνει δεκτή την αίτησή του για ανανέωση της συμβάσεως». Η απόφαση της ΑΣΣΑ συνέχισε ως εξής:

«Συγκεκριμένα, με τη λήξη της συμβάσεως [του προσφεύγοντος], η θέση υποστηρίξεως και παρακολουθήσεως την οποία κατείχε εντός της OLAF θα διατεθεί στον τομέα των ερευνών.

Η ανακατανομή της εν λόγω θέσεως του προϋπολογισμού εντάσσεται σε σειρά μέτρων τα οποία ελήφθησαν κατόπιν αλληπάλληλων συστάσεων για επικέντρωση των δραστηριοτήτων της OLAF στην έρευνα, συστάσεων οι οποίες διατυπώθηκαν από το Ελεγκτικό Συνέδριο [της Ευρωπαϊκής Ένωσης], με την ειδική έκθεσή του του 2005 για την OLAF και με τα πρώτα συμπεράσματά του επί του ελέγχου που διενεργήθηκε το 2010, αλλά και από την επιτροπή εποπτείας της OLAF, τόσο με τις ετήσιες εκθέσεις της δραστηριοτήτων όσο και με τις γνωμοδοτήσεις της επί του προϋπολογισμού.

[...]

Με τη γνωμοδότησή της επί του προϋπολογισμού του 2010, η επιτροπή εποπτείας της OLAF τόνισε ότι η OLAF όφειλε να ιεραρχήσει το σύνολο των δραστηριοτήτων της προκειμένου να βελτιώσει τη χρήση των ανθρωπίνων και χρηματοοικονομικών πόρων και, ειδικότερα, να προσανατολίσει τους πόρους της στις δραστηριότητες της έρευνας (η οποία αποτελεί την κύρια αποστολή της) και να αποφύγει την απασχόληση νέου προσωπικού στους τομείς της διοικητικής υποστηρίξεως και του συντονισμού.

Στο πλαίσιο αυτό, το κονδύλιο του προϋπολογισμού που προβλεπόταν για τη θέση του ενισταμένου θα διατεθεί στις δραστηριότητες έρευνας, μόλις το νέο προφίλ της θέσεως καθορισθεί σε συνάρτηση με τους στρατηγικούς στόχους της OLAF.»

Αιτήματα των διαδίκων

15 Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο ΔΔ:

- να κρίνει την υπό κρίση προσφυγή-αγωγή παραδεκτή·
- να ακυρώσει τη σιωπηρή απόφαση που έλαβε τη 12η Αυγούστου 2010 ο γενικός διευθυντής της OLAF, υπό την ιδιότητα της ΑΣΣΑ, περί μη ανανεώσεως της συμβάσεώς του [...].
- εφόσον κριθεί αναγκαίο, να ακυρώσει την απόφαση της ΑΣΣΑ της 22ας Φεβρουαρίου 2011, με την οποία απερρίφθη η διοικητική ένστασή του [...].

συνακολούθως:

- να επανεντάξει τον ίδιο στη θέση που κατείχε εντός της OLAF, στο πλαίσιο ανανεώσεως της συμβάσεώς του συμφώνως προς τις επιταγές του υπηρεσιακού καθεστώτος·
- επικουρικός και στην περίπτωση κατά την οποία δεν γίνει δεκτό το ανωτέρω αίτημα περί επανεντάξεως, να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη να αποκαταστήσει την υλική ζημία που υπέστη, η οποία υπολογίζεται προσωρινώς και κατά δίκαιη και εύλογη κρίση στη διαφορά μεταξύ των αποδοχών που ελάμβανε ως έκτακτος υπάλληλος της OLAF και των αποδοχών που λαμβάνει στη θέση που κατέχει επί του παρόντος (ήτοι περί τα 3 000 ευρώ μηνιαίως), τουλάχιστον επί

διάστημα ανάλογο προς τη διάρκεια της αρχικής του συμβάσεως ([τέσσερα] έτη), ή και μεγαλύτερο, στην περίπτωση κατά την οποία η εν λόγω σύμβαση ανανεωνόταν για τρίτη φορά, οπότε και θα θεμελιωνόταν δικαίωμά του σε σύμβαση αορίστου χρόνου·

- εν πάση περιπτώσει, να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη να καταβάλει ποσό υπολογιζόμενο προσωρινώς και κατά δίκαιη και εύλογη κρίση σε 5 000 [ευρώ] προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη, πλέον τόκων υπερημερίας με το νόμιμο επιτόκιο από της ημερομηνίας δημοσιεύσεως της εκδοθησομένης αποφάσεως·
- να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

16 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο ΔΔ:

- να απορρίψει την προσφυγή-αγωγή ως εν μέρει απαράδεκτη και εν μέρει αβάσιμη·
- να καταδικάσει τον προσφεύγοντα-ενάγοντα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 17 Επιβάλλεται εκ προοιμίου η επισήμανση ότι ο προσφεύγων ζητεί, μεταξύ άλλων, την ακύρωση της αποφάσεως της ΑΣΣΑ της 22ας Φεβρουαρίου 2011, με την οποία απερρίφθη η διοικητική ένστασή του. Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι τα αιτήματα ακυρώσεως που βάλλουν ρητώς κατά αποφάσεως με την οποία έχει απορριφθεί διοικητική ένσταση έχουν ως αποτέλεσμα να επιλαμβάνεται το Δικαστήριο της πράξεως κατά της οποίας υποβλήθηκε η διοικητική ένσταση, όταν τα αιτήματα καθεαυτά δεν έχουν αυτοτελές περιεχόμενο (βλ., συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Ιανουαρίου 1989, 293/87, Vainker κατά Κοινοβουλίου, σκέψη 8· απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Απριλίου 2006, T-309/03, Camós Grau κατά Επιτροπής, σκέψη 43).
- 18 Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από τη σκέψη 14 της παρούσας αποφάσεως, η απόφαση της ΑΣΣΑ με την οποία απερρίφθη η διοικητική ένσταση περιέχει αιτιολογία η οποία προφανώς απουσίαζε από τη σιωπηρή απορριπτική απόφαση κατά της οποίας υποβλήθηκε η ένσταση. Λαμβανομένου υπόψη του εξελικτικού χαρακτήρα της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας, κατά την εξέταση της νομιμότητας της αρχικής βλαπτικής πράξεως πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η αιτιολογία που περιέχεται στην απορριπτική της ενστάσεως απόφαση, καθώς η αιτιολογία αυτή θεωρείται ότι συμπληρώνει την εν λόγω πράξη (βλ., συναφώς, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Δεκεμβρίου 2009, T-377/08 P, Επιτροπή κατά Birkhoff, σκέψεις 58 και 59 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Αυτό που εξετάζεται είναι βεβαίως η νομιμότητα της αρχικής βλαπτικής πράξεως, τούτο όμως σε συνάρτηση με την αιτιολογία που περιέχεται στην απορριπτική της ενστάσεως απόφαση. Εν προκειμένω, καθόσον το αίτημα περί ακυρώσεως της απορριπτικής της ενστάσεως αποφάσεως της 22ας Φεβρουαρίου 2011 στερείται αυτοτελούς περιεχομένου, η προσφυγή πρέπει να θεωρηθεί ως βάλλουσα επισήμως κατά της σιωπηρής αποφάσεως της ΑΣΣΑ της 12ης Αυγούστου 2010, με την οποία απερρίφθη η αίτηση του προσφεύγοντος για παράταση της συμβάσεώς του ως εκτάκτου υπαλλήλου (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

Επί του ακυρωτικού αιτήματος

- 19 Προς στήριξη του ακυρωτικού αιτήματός του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως οι οποίοι αντλούνται ο μιν πρώτος, από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και κατάχρηση εξουσίας, ο δε δεύτερος από παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και από παράβαση του καθήκοντος αρωγής.
- 20 Επιβάλλεται η συνεξέταση των δύο λόγων ακυρώσεως που προβάλλει ο προσφεύγων.

Επιχειρήματα των διαδίκων

– Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και από κατάχρηση εξουσίας

- 21 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι, προκειμένου να δικαιολογήσει τη μη ανανέωση της συμβάσεώς του, η ΑΣΣΑ επικαλέσθηκε, σε πρώτο στάδιο, αφενός, την απόφαση της Επιτροπής της 28ης Απριλίου 2004 και την απόφαση του γενικού διευθυντή της OLAF της 30ής Ιουνίου 2005, ειδικότερα δε τον κανόνα των οκτώ ετών, και, αφετέρου, μια τεχνικού χαρακτήρα διαβούλευση που έλαβε χώρα την 9η Φεβρουαρίου 2007 μεταξύ των εκπροσώπων του προσωπικού, της Γενικής Διευθύνσεως (ΓΔ) «Προσωπικό και Διοίκηση» της Επιτροπής και της OLAF, στο πλαίσιο της οποίας ο γενικός διευθυντής της OLAF δεσμεύθηκε να ευθυγραμμίσει τους κανόνες περί απασχολήσεως μη μονίμου προσωπικού στην OLAF με τους ισχύοντες στην Επιτροπή κανόνες· οι συμφωνηθέντες κατά την εν λόγω διαβούλευση όροι εφαρμόστηκαν μόνο στο προσωπικό που είχε προσληφθεί προ της 1ης Φεβρουαρίου 2006. Ο προσφεύγων επικαλείται συναφώς διάφορες άτυπες συζητήσεις που είχε με προϊσταμένους του, καθώς και σημείωμα που ο εκτελών χρέη γενικού διευθυντή της OLAF απηύθυνε την 8η Οκτωβρίου 2010 προς τον πρόεδρο της τοπικής επιτροπής προσωπικού, το οποίο εφιστούσε την προσοχή της διευθύνσεως της OLAF στο καθεστώς πέντε εκτάκτων υπαλλήλων, μεταξύ των οποίων του προσφεύγοντος, οι οποίοι είχαν υποβάλει αίτηση ανανέωσης της συμβάσεώς τους. Κατά τον προσφεύγοντα, η μη ανανέωση της συμβάσεως του ήταν, συνεπώς, αποτέλεσμα της αυτόματης εφαρμογής του κανόνα των οκτώ ετών.
- 22 Πλην όμως, όπως επισημαίνει, εσωτερικές διοικητικές αποφάσεις, όπως η απόφαση του γενικού διευθυντή της OLAF της 30ής Ιουνίου 2005, δεν δύνανται να συνεπάγονται περιορισμό του περιεχομένου κανόνων υπέρτερης ισχύος, εν προκειμένω του άρθρου 8 του ΚΛΠ, το οποίο δεν καθορίζει κανένα χρονικό όριο ως προς την ανανέωση συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο α', του ΚΛΠ. Κατά τον προσφεύγοντα, η θέση αυτή διατυπώθηκε από το Γενικό Δικαστήριο με την απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2010, T-143/09 P, Επιτροπή κατά Petrilli (σκέψεις 31 και 35, στο εξής: απόφαση Επιτροπή κατά Petrilli).
- 23 Ο προσφεύγων υποστηρίζει επίσης ότι, σε δεύτερο χρόνο, με την απόφαση της 22ας Φεβρουαρίου 2011, με την οποία απερρίφθη η διοικητική ένστασή του, η ΑΣΣΑ δικαιολόγησε τη μη ανανέωση της συμβάσεώς του επικαλούμενη το συμφέρον της υπηρεσίας. Κατά τον προσφεύγοντα, η νέα αυτή επιχειρηματολογία, η οποία προβλήθηκε και έναντι των τεσσάρων άλλων εκτάκτων υπαλλήλων που συνυπέγραφαν την αίτηση της 12ης Απριλίου 2010, κατασκευάσθηκε επί τούτω.
- 24 Η επιχειρηματολογία που αναπτύσσεται με την απορριπτική της ενστάσεως απόφαση είναι, εν πάση περιπτώσει, πεπλανημένη, καθόσον η ΑΣΣΑ δεν ηδύνατο πλέον να αποστεί της δεσμεύσεως που είχε αναλάβει ο γενικός διευθυντής της OLAF, κατά την τεχνικού χαρακτήρα διαβούλευση της 9ης Φεβρουαρίου 2007, περί εναρμονίσεως «στο μέτρο του δυνατού» της πολιτικής της OLAF στον τομέα της απασχολήσεως εκτάκτου προσωπικού με εκείνη της Επιτροπής, ιδίως διά της επαναφοράς του ανώτατου ορίου της διάρκειας παροχής υπηρεσιών εκ μέρους μη μονίμου προσωπικού στα έξι έτη.
- 25 Εξάλλου, όπως επισημαίνει ο προσφεύγων, ουδέποτε, προ της εκδόσεως της απορριπτικής της ενστάσεώς του αποφάσεως, ετέθη ζήτημα αναπροσανατολισμού της OLAF με επικέντρωση των δραστηριοτήτων της στο πεδίο της έρευνας. Μια τέτοια βούληση αναπροσανατολισμού εκδηλώθηκε μετά τη δημοσίευση της αποφάσεως Επιτροπή κατά Petrilli, ενώ ο προσφεύγων εκφράζει την απορία του και για το γεγονός ότι οι συστάσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου, οι οποίες χρονολογούνταν από το 2005 και στις οποίες ουδεμία μνεία είχε γίνει κατά τις συζητήσεις που είχε με τους προϊσταμένους του μετά την εκ μέρους του υποβολή της αιτήσεως ανανέωσης της συμβάσεώς του, ελήφθησαν αίφνης υπόψη έξι έτη αργότερα.

- 26 Εν πάση περιπτώσει, κατά τον προσφεύγοντα, η διάθεση της θέσεως που κατείχε στη δραστηριότητα της έρευνας δεν δύναται να δικαιολογήσει τη μη ανανέωση της συμβάσεώς του, καθώς ο ίδιος ήταν απολύτως ικανός στο πεδίο των ερευνών. Ο προσφεύγων επικαλείται, συναφώς, την ιδιότητα του επιτυχόντος στη διαδικασία επιλογής για την πρόσληψη εκτάκτων υπαλλήλων την οποία προκήρυξε η OLAF το 2005, τα προσόντα που απαιτούνταν για την κατάληψη της τελευταίας θέσεως που κατείχε εντός της OLAF, καθώς και την πείρα που είχε αποκτήσει στην Ιταλία, στο πεδίο του οικονομικού ελέγχου, αλλά και εντός της ευρωπαϊκής διοικήσεως, ακριβώς στον τομέα της εποπτείας και αναλύσεως ερευνών για την καταπολέμηση της απάτης και της διαφθοράς. Τέλος, η διάθεση σε άλλον τομέα δραστηριοτήτων του κονδυλίου του προϋπολογισμού που προβλεπόταν για τη θέση που κατείχε ο προσφεύγων ήταν μόνον υποθετική, καθώς, κατά τη διατύπωση της απορριπτικής της ενστάσεως αποφάσεως, θα μπορούσε να επέλθει μόνον εφόσον «το νέο προφίλ της θέσεως θα καθορ[ιζόταν] σε συνάρτηση με τους στρατηγικούς στόχους της OLAF»· όπως, όμως, επισημαίνει ο προσφεύγων, το προφίλ της εν λόγω θέσεως δεν έχει δημιουργηθεί ακόμη ούτε έχουν άλλωστε καθορισθεί οι στρατηγικοί στόχοι της OLAF.
- 27 Η Επιτροπή αντιτείνει ότι η αιτιολογία που υιοθέτησε η ΑΣΣΑ προς δικαιολόγηση της μη ανανέωσης της συμβάσεως του προσφεύγοντος δεν δύναται εν προκειμένω να είναι άλλη από την αιτιολογία που περιέχεται στην απορριπτική της ενστάσεως απόφαση. Το γεγονός ότι μια τεχνικού χαρακτήρα διαβούλευση έλαβε χώρα το 2007, ήτοι πολλά έτη προ της υποβολής, εκ μέρους του προσφεύγοντος, της αιτήσεως ανανέωσης της συμβάσεώς του και δη προ της ίδιας της υπογραφής της συμβάσεως, είναι προδήλως άσχετο προς την υπό κρίση διαφορά.
- 28 Η Επιτροπή υπενθυμίζει εν συνεχεία την ευρεία εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτουν τα όργανα της Ένωσης ως προς την οργάνωση των υπηρεσιών τους σε συνάρτηση με τις αποστολές που τους ανατίθενται και ως προς την αξιοποίηση του προσωπικού που έχουν στη διάθεσή τους στις διάφορες θέσεις, ενόψει των αποστολών αυτών, υπό τον όρον ότι η τοποθέτηση στην εκάστοτε θέση γίνεται προς το συμφέρον της υπηρεσίας, γεγονός που συνιστά και τον λόγο για τον οποίο η ανανέωση συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου δεν αποτελεί δικαίωμα αλλά απλή δυνατότητα που επαφίεται στην εκτίμηση της αρμόδιας αρχής: η Επιτροπή επικαλείται συναφώς την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Οκτωβρίου 2008, T-160/04, Ποταμιάνος κατά Επιτροπής (σκέψη 30), και την απόφαση του Δικαστηρίου ΔΔ της 7ης Ιουλίου 2009, F-54/08, Bernard κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης (σκέψη 46). Η Επιτροπή εκτιμά ότι, εν προκειμένω, η ΑΣΣΑ δικαιολόγησε πλήρως την προσβαλλόμενη απόφαση βάσει του συμφέροντος της υπηρεσίας, το οποίο αποτελεί έννοια δυναμική, με περιεχόμενο το οποίο παρουσιάζει διακυμάνσεις στον χρόνο και κατά τον καθορισμό του οποίου η Διοίκηση διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως.
- 29 Η Επιτροπή επισημαίνει ότι τόσο το Ελεγκτικό Συνέδριο όσο και η επιτροπή εποπτείας της OLAF εξέδωσαν συστάσεις για τη διάθεση ορισμένων τύπων θέσεων, μεταξύ των οποίων της θέσεως που κατείχε ο προσφεύγων, στον τομέα των ερευνών. Η Επιτροπή προσθέτει ότι δεν αμφισβητήθηκε η ποιότητα των υπηρεσιών που παρέσχε ο προσφεύγων κατά τη διάρκεια της συμβάσεώς του, αλλά ότι, στο πλαίσιο της μελετώμενης ανακατανομής του προσωπικού, η ανανέωση της συμβάσεώς του δεν ήταν επιτακτική και δεν δικαιολογείτο από κανένα λόγο κατισχύοντα του συμφέροντος της υπηρεσίας, το οποίο δεν δύναται να εξισωθεί με το ατομικό συμφέρον του προσφεύγοντος για ανανέωση της συμβάσεώς του.
- 30 Κατά την Επιτροπή, δεν τίθεται ομοίως ζήτημα καταχρήσεως εξουσίας. Όπως επισημαίνει, το μόνο στοιχείο που προβάλλει προς στήριξη της εν λόγω αιτιάσεως ο προσφεύγων είναι ότι η επιχειρηματολογία που αναπτύσσεται με την απορριπτική της ενστάσεως απόφαση εμφανίστηκε μετά τη δημοσίευση της αποφάσεως Επιτροπής κατά Petrilli. Το στοιχείο αυτό δεν αρκεί, όμως, για να αποδειχθεί ότι η ΑΣΣΑ αρνήθηκε την ανανέωση της συμβάσεως του προσφεύγοντος προκειμένου να επιτύχει σκοπούς άλλους από εκείνους τους οποίους επικαλέσθηκε. Επιπροσθέτως, η Επιτροπή επισημαίνει ότι από τη νομολογία δεν προκύπτει ότι η ίδια δεν έχει την ευχέρεια, στο πλαίσιο της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως του συμφέροντος της υπηρεσίας, να εκδίδει εσωτερικές αποφάσεις γενικής ισχύος επιβάλλοντας αφ' εαυτής περιορισμούς στην άσκηση της εξουσίας εκτιμήσεως που

διαθέτει στο πεδίο της ανανεώσεως των συμβάσεων ορισμένου χρόνου. Όπως διευκρινίζει, αυτό που έχει απαγορεύσει ο δικαστής της Ένωσης είναι η πλήρης αποχή της Επιτροπής από την άσκηση της εξουσίας της εκτιμήσεως σε μεμονωμένες περιπτώσεις.

- 31 Η Επιτροπή προσθέτει ότι η απόφαση Επιτροπή κατά Petrilli αφορούσε περίπτωση συμβασιούχου υπαλλήλου κατά την έννοια του άρθρου 3β του ΚΛΠ και αιτιολογήθηκε βάσει του άρθρου 88, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β', του ΚΛΠ, το οποίο εφαρμόζεται επί των συμβασιούχων υπαλλήλων. Αντίστοιχη διάταξη δεν υφίσταται για τους εκτάκτους υπαλλήλους κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο α', του ΚΛΠ, στην κατηγορία των οποίων εμπίπτει ο προσφεύγων.
- 32 Η Επιτροπή επισημαίνει επίσης ότι η θέση του «legal officer» (υπαλλήλου με καθήκοντα διοικητικής υποστηρίξεως και συντονισμού) την οποία κατείχε ο προσφεύγων μετετράπη, μετά την αποχώρησή του, σε θέση «policy officer» (υπαλλήλου αρμόδιου για τις πολιτικές), υπεύθυνου για την πρόληψη της απάτης, συμφώνως προς τον νέο στρατηγικό προσανατολισμό της OLAF, όπως αυτός περιγράφεται στην ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, την Επιτροπή των Περιφερειών και το Ελεγκτικό Συνέδριο σχετικά με τη στρατηγική της Επιτροπής για την καταπολέμηση της απάτης [SEC(2011) 791 τελικό], προσανατολισμό ο οποίος δίδει προτεραιότητα στην πρόληψη. Η Επιτροπή τονίζει συναφώς την ανάγκη της OLAF για «φρεσκάρισμα» των γνώσεων του προσωπικού της, μέσω της εκ μέρους της προσλήψεως ατόμων με πρόσφατη προϋπηρεσία στα κράτη μέλη, ιδιαιτέρως κατά την τρέχουσα συγκυρία της οικονομικής κρίσεως η οποία επιτείνει τον κίνδυνο απάτης.
- 33 Τέλος, κατά την Επιτροπή, ο προσφεύγων δεν απέδειξε ότι, εν προκειμένω, η ΑΣΣΑ απέσχε πλήρως της ασκήσεως της εξουσίας της εκτιμήσεως ούτε ότι η άρνηση ανανεώσεως της συμβάσεώς του ήταν προδήλως αντίθετη προς το συμφέρον της υπηρεσίας.
- 34 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι η θέση που κατείχε ο προσφεύγων και η οποία, μετά την αποχώρησή του, μετετράπη σε θέση «policy officer» κατελήφθη εν συνεχεία από έκτακτο υπάλληλο κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο α', του ΚΛΠ. Η Επιτροπή επισήμανε επίσης ότι, ακόμη και στην περίπτωση κατά την οποία το Δικαστήριο ΔΔ, το οποίο δεν έχει συναφώς αρμοδιότητα, τής έθετε σχετικό ερώτημα, δεν θα ήταν υποχρεωμένη να εκθέσει επακριβώς τους λόγους για τους οποίους αρνήθηκε να ανανεώσει σύμβαση ορισμένου χρόνου ή να προσλάβει με νέα σύμβαση έκτακτο υπάλληλο του οποίου η αρχική σύμβαση έληξε.

– Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και από παράβαση του καθήκοντος αρωγής

- 35 Ο προσφεύγων προσάπτει στην ΑΣΣΑ μη συμμόρφωση προς τις επιταγές της χρηστής διοικήσεως και του καθήκοντος αρωγής, την τήρηση των οποίων ο ίδιος δικαιολογημένως ανέμενε εκ μέρους της. Συγκεκριμένα, κατά το άρθρο 8 του ΚΛΠ, η απόφαση περί μη ανανεώσεως της συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου προϋποθέτει εξατομικευμένη εξέταση της καταστάσεως του συγκεκριμένου υπαλλήλου, των ικανοτήτων του και των υπηρεσιών που αυτός είναι σε θέση να παράσχει στο όργανο. Εν προκειμένω δεν ελήφθη υπόψη η αξιολόγηση του προϊσταμένου του τμήματος στο οποίο υπηρετούσε ο προσφεύγων, κατά την οποία η αποχώρησή του θα επέφερε διάρρηξη στη συνέχεια της υπηρεσίας, ούτε οι εγκωμιαστικές κρίσεις που περιέχονται στην έκθεση αξιολογήσεως του προσφεύγοντος για το έτος 2009, ούτε ακόμη η εμπειρία του προσφεύγοντος, ιδίως στο πεδίο των διαρθρωτικών ταμείων, στοιχείο που καθιστούσε τις υπηρεσίες του απαραίτητες για την εύρυθμη λειτουργία της υπηρεσίας. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ο προσφεύγων επικαλέσθηκε επιτομή συνταχθείσα από τον ίδιο το 2011 και τεθείσα υπόψη των ερευνητών της OLAF, προ της λήξεως της συμβάσεώς του, η οποία περιελάμβανε ευρετήριο με τις ενδείξεις συναγερμού, αναγκαίες για την ανίχνευση περιπτώσεων απάτης.

- 36 Κατά τον προσφεύγοντα, η ΑΣΣΑ όφειλε εν πάση περιπτώσει να εξετάσει τη δυνατότητα παρατάσεως της συμβάσεώς του έως το χρονικό σημείο κατά το οποίο θα πραγματοποιείτο η υποτιθέμενη ανακατανομή της θέσεώς του ή ακόμη τη δυνατότητα τοποθετήσεώς του στη θέση του ερευνητή η οποία θα προέκυπτε συνεπεία της εν λόγω ανακατανομής. Ο προσφεύγων επικαλείται συναφώς τις αποφάσεις του Δικαστηρίου ΔΔ της 9ης Δεκεμβρίου 2010, F-87/08, Schuerings κατά ETF (σκέψη 59, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναιρέσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, υπόθεση T-107/11 P), και F-88/08, Vandeuven κατά ETF (σκέψη 60, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναιρέσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, υπόθεση T-108/11 P).
- 37 Η Επιτροπή, μολοντί δεν αμφισβητεί το γεγονός ότι η έκθεση αξιολογήσεως του προσφεύγοντος για το έτος 2009 ήταν θετική, αντιτείνει ότι αυτό καθ' εαυτό το εν λόγω στοιχείο δεν αποδεικνύει ότι το συμφέρον της υπηρεσίας υπαγόρευε την παράταση της συμβάσεώς του. Όπως επισημαίνει, η υιοθέτηση μια τέτοιας θέσεως θα συνεπαγόταν ταύτιση του συμφέροντος της υπηρεσίας με το ατομικό συμφέρον εκάστου των εκτάκτων υπαλλήλων για τον οποίο έχει συνταχθεί θετική έκθεση αξιολογήσεως, περίπτωση κατά την οποία ο ενδιαφερόμενος θα είχε το δικαίωμα να ζητήσει την ανανέωση της συμβάσεώς του ορισμένου χρόνου ή ακόμη τη μετατροπή της σε σύμβαση αορίστου χρόνου. Επιπροσθέτως, όπως έκρινε το Δικαστήριο ΔΔ με την απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2008, F-35/07, Klug κατά ΕΜΕΑ (σκέψη 79), μολοντί το ατομικό συμφέρον του οικείου υπαλλήλου πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση του συμφέροντος της υπηρεσίας, ουδέποτε είναι καθοριστικό για το όργανο. Η ΑΣΣΑ διαθέτει ευρύ περιθώριο κατά την εκτίμηση του συμφέροντος της υπηρεσίας και η εκτίμησή της δύναται να θεωρηθεί επίμεμπτη μόνον εφόσον προκύπτει, κατά τρόπο πρόδηλο, ότι η άρνηση ανανέωσης της συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου δεν συνδέεται λογικώς με το υπηρεσιακό συμφέρον ή ότι οφείλεται στην πραγματικότητα σε ανεπίτρεπτο λόγο, στοιχείο που δεν έχει αποδειχθεί εν προκειμένω.
- 38 Η Επιτροπή υποστηρίζει επίσης ότι, κατά τη νομολογία, το βάρος αποδείξεως της μη θεραπείας του γενικού συμφέροντος φέρει ο προσφεύγων, τούτο δε προκειμένου να διασφαλίζεται το τεκμήριο νομιμότητας των διοικητικών αποφάσεων.
- 39 Όσον αφορά, τέλος, το καθήκον αρωγής, η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο της λύσεως που προέκρινε το Δικαστήριο με τις προμνησθείσες αποφάσεις Schuerings κατά ETF και Vandeuven κατά ETF και επισημαίνει ότι κατά των δύο αυτών αποφάσεων εκκρεμούν αιτήσεις αναιρέσεως εκ μέρους του καθού ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Η Επιτροπή εκτιμά ότι εν πάση περιπτώσει η νομολογία αυτή, η οποία αφορά υπαλλήλους απασχολούμενους με συμβάσεις αορίστου χρόνου, δεν δύναται να τύχει εφαρμογής επί υπαλλήλων απασχολούμενων με συμβάσεις ορισμένου χρόνου οι οποίες έληξαν.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου ΔΔ

- 40 Επιβάλλεται εκ προοιμίου η επισήμανση ότι με την απορριπτική της ενστάσεως απόφαση, που εκδόθηκε μετά τη δημοσίευση της αποφάσεως Επιτροπή κατά Petrilli με την οποία απερρίφθη η αίτηση αναιρέσεως που είχε ασκήσει η Επιτροπή κατά της αποφάσεως του Δικαστηρίου ΔΔ της 29ης Ιανουαρίου 2009, F-98/07, Petrilli κατά Επιτροπής, η ΑΣΣΑ δεν επικαλέστηκε τον κανόνα των οκτώ ετών προκειμένου να δικαιολογήσει τη μη ανανέωση της συμβάσεως του προσφεύγοντος, αλλά στηρίχθηκε στην ευρεία εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτει σε θέματα ανανέωσης συμβάσεων εκτάκτων υπαλλήλων που έχουν συναφθεί για ορισμένο χρόνο, επισημαίνοντας ότι, «δεδομένων των δυνατοτήτων του προϋπολογισμού, του συμφέροντος της υπηρεσίας και των προσόντων και ικανοτήτων του προσφεύγοντος [...] αδυνατούσε να κάνει δεκτή την αίτησή του για ανανέωση της συμβάσεως».
- 41 Το στοιχείο ότι, με την απορριπτική της ενστάσεως απόφαση, η ΑΣΣΑ απέστη της συλλογιστικής που είχε αναπτύξει στο παρελθόν, ιδίως με σημείωμα της 8ης Οκτωβρίου 2010 του γενικού διευθυντή της OLAf σχετικού με το περιεχόμενο του κανόνα των οκτώ ετών, και υιοθέτησε άλλη αιτιολογία, συνδεόμενη με τις «δυνατότητες του προϋπολογισμού», το συμφέρον της υπηρεσίας και τα προσόντα

και τις ικανότητες του προσφεύγοντος, δεν καθιστά, αυτό καθ' εαυτό, παράνομη την απόφαση περί μη ανανεώσεως, καθώς σκοπός της διαδικασίας ενστάσεως είναι ακριβώς να καταστεί δυνατή η εκ μέρους της ΑΣΣΑ επανεξέταση της προσβαλλόμενης αποφάσεως, εν προκειμένω σιωπηρής αποφάσεως, υπό το πρίσμα των αιτιάσεων που διατυπώνει ο ενιστάμενος, και, ενδεχομένως, η τροποποίηση της αιτιολογίας που συνδέεται με το πλαίσιο στο οποίο εντασσόταν η εν λόγω απόφαση. Όπως επισημάνθηκε επ' ευκαιρία της εξετάσεως του αντικειμένου του ακυρωτικού αιτήματος (βλ. ανωτέρω, σκέψη 18), κατά την εξέταση της νομιμότητας της προσβαλλόμενης αποφάσεως πρέπει να ληφθεί υπόψη η αιτιολογία που περιέχεται στην απορριπτική της ενστάσεως απόφαση.

- 42 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν συντρέχει λόγος εξετάσεως της αιτιάσεως που βάλλει κατά του μη περιλαμβανόμενου στην απορριπτική της ενστάσεως απόφαση λόγου, ο οποίος σχετίζεται με τον κανόνα των οκτώ ετών, του οποίου, εξάλλου, η πραγματική εφαρμογή εν προκειμένω δεν προκύπτει από τη δικογραφία. Η συγκεκριμένη αιτίαση πρέπει επομένως να θεωρηθεί αλυσιτελής.
- 43 Ως προς τον λόγο ακυρώσεως που αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι, κατά πάγια νομολογία, έκτακτος υπάλληλος, απασχολούμενος με σύμβαση ορισμένου χρόνου, δεν έχει κατ' αρχήν κανένα δικαίωμα για ανανέωση της συμβάσεώς του, η οποία αποτελεί απλή δυνατότητα της Διοικήσεως, υπό τον όρον ότι συνάδει προς το συμφέρον της υπηρεσίας (βλ., συναφώς, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Φεβρουαρίου 2003, T-7/01, Pyres κατά Επιτροπής, σκέψη 64· προπαρατεθείσα απόφαση Bernard κατά Ευρωπαϊκού, σκέψη 44).
- 44 Συγκεκριμένα, εν αντιθέσει προς τους μονίμους υπαλλήλους, η σταθερότητα της απασχολήσεως των οποίων κατοχυρώνεται από τον ΚΥΚ, οι έκτακτοι υπάλληλοι υπάγονται σε άλλο καθεστώς, το οποίο βασίζεται στη σύμβαση προσλήψεως που συνάπτεται με το οικείο θεσμικό όργανο. Από το άρθρο 47, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ΚΛΠ προκύπτει ότι η διάρκεια της σχέσεως εργασίας μεταξύ οργάνου και εκτάκτου υπαλλήλου προσληθέντος για ορισμένο χρόνο διέπεται, ειδικώς, από τους όρους της συμβάσεως που έχουν συνάψει τα δύο μέρη.
- 45 Εξάλλου, πάγια επίσης νομολογία αναγνωρίζει στη Διοίκηση, βάσει των οικείων διατάξεων του ΚΛΠ, ευρεία εξουσία εκτιμήσεως στο πεδίο της ανανεώσεως συμβάσεων (βλ., συναφώς, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Οκτωβρίου 2002, T-330/00 και T-114/01, Cocchi και Hainz κατά Επιτροπής, σκέψη 82· απόφαση του Δικαστηρίου ΔΔ της 23ης Νοεμβρίου 2010, F-8/10, Gheysens κατά Συμβουλίου, σκέψη 75). Επιπροσθέτως, ο δικαστικός έλεγχος πρέπει να περιορίζεται στο ζήτημα αν η Διοίκηση, λαμβανομένων υπόψη των μεθόδων που ακολούθησε και των λόγων επί των οποίων στήριξε την εκτίμησή της, κινήθηκε εντός μη επιλήψιμων ορίων ή εάν, αντιθέτως, χρησιμοποίησε την εξουσία της κατά τρόπο προδήλως εσφαλμένο.
- 46 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή διατύπωσε τη θέση ότι εκ της προεκτεθείσας συλλογιστικής συνάγεται ότι το Δικαστήριο ΔΔ δεν δύναται να ασκήσει κανέναν έλεγχο επί της αιτιολογίας της προσβαλλόμενης αποφάσεως, η οποία άπτεται της διακριτικής ευχέρειας της Διοικήσεως.
- 47 Επιβάλλεται στο σημείο αυτό να αντιταχθεί στην Επιτροπή ότι, μολονότι η Διοίκηση διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως, το Δικαστήριο ΔΔ, επιληφθέν προσφυγής ακυρώσεως κατά πράξεως εκδοθείσας στο πλαίσιο της ασκήσεως της εν λόγω εξουσίας, ασκεί κανονικά έλεγχο νομιμότητας, ο οποίος εκδηλώνεται ποικιλοτρόπως, ανεξαρτήτως της υπάρξεως ή μη τυπικής υποχρεώσεως αιτιολογήσεως.
- 48 Ειδικότερα, το Δικαστήριο ΔΔ δύναται να κληθεί να ελέγξει εάν η Διοίκηση στήριξε την απόφασή της σε ακριβή και πλήρη στοιχεία ή εάν, αντιθέτως, η απόφασή της βασίζεται σε ανακριβή ή ελλιπή στοιχεία (βλ., συναφώς, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Οκτωβρίου 2004, T-55/03, Brendel κατά Επιτροπής, σκέψη 60). Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο ΔΔ οφείλει να εξακριβώσει αν η Διοίκηση άσκησε κατά τρόπο αποτελεσματικό τις αρμοδιότητες που έχει προκειμένου να αποκρυσταλλώσει τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων στηρίζει την απόφασή της, ούτως ώστε να εξασφαλίζεται η συνεκτίμηση όλων των καθοριστικής σημασίας στοιχείων (βλ., συναφώς, αποφάσεις

του Δικαστηρίου της 15ης Φεβρουαρίου 2005, C-12/03 P, Επιτροπή κατά Tetra Laval, σκέψη 39, και της 10ης Ιουλίου 2008, C-413/06 P, Bertelsmann και Sony Corporation of America κατά Impala, σκέψη 145· απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006, T-44/02 OP, T-54/02 OP, T-56/02 OP, T-60/02 OP και T-61/02 OP, Dresdner Bank κατά Επιτροπής, σκέψη 67). Το Δικαστήριο ΔΔ δύναται επίσης να κληθεί να ελέγξει αν η Διοίκηση προέβη σε εμπειριστατωμένη ή συγκεκριμένη εξέταση των στοιχείων που ασκούν επιρροή στην οικεία υπόθεση, καθώς και αν η εξέταση αυτή έγινε με επιμέλεια και αμεροληψία (βλ., προκειμένου για τη συγκριτική εξέταση των προσόντων υποψήφιων προς προαγωγή υπαλλήλων, αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 1993, T-78/92, Περάκης κατά Κοινοβουλίου, σκέψη 16, και της 8ης Μαΐου 2001, T-182/99, Καραβέλης κατά Κοινοβουλίου, σκέψη 32· βλ., επίσης, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2006, T-413/03, Shandong Reipu Biochemicals κατά Συμβουλίου, σκέψη 63).

- 49 Συνεπώς, στο πλαίσιο της εξετάσεως των λόγων ακυρώσεως που προβάλλει ο προσφεύγων, το Δικαστήριο ΔΔ οφείλει να βεβαιωθεί ότι η Διοίκηση δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση των στοιχείων επί των οποίων στήριξε την απόφασή της. Πλην όμως, προκειμένου για κατάσταση όπως αυτή της υπό κρίση διαφοράς, στο πλαίσιο της οποίας αναγνωρίζεται στη Διοίκηση ευρεία εξουσία εκτιμήσεως, η κατάφαση πρόδηλης πλάνης της Επιτροπής κατά την εκ μέρους της εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, ικανής να δικαιολογήσει την ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως η οποία ελήφθη βάσει αυτής της εκτιμήσεως, προϋποθέτει ότι τα αποδεικτικά στοιχεία, το βάρος προσκομίσεως των οποίων φέρει ο προσφεύγων, αρκούν για την ανατροπή των εκτιμήσεων της Διοικήσεως (βλ., συναφώς, αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 1996, T-380/94, AUFFASS και AKT κατά Επιτροπής, σκέψη 59, και της 12ης Φεβρουαρίου 2008, T-289/03, BUPA κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 221).
- 50 Επιβάλλεται επίσης να προστεθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, το καθήκον αρωγής και η αρχή της χρηστής διοικήσεως συνεπάγονται, μεταξύ άλλων, ότι οσάκις λαμβάνει απόφαση επί της καταστάσεως υπαλλήλου ή μέλους του λοιπού προσωπικού, ακόμη και στο πλαίσιο της ασκήσεως ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως, η αρμόδια αρχή λαμβάνει υπόψη το σύνολο των στοιχείων που δύναται να ασκήσουν επιρροή επί της αποφάσεώς της· στο πλαίσιο αυτό οφείλει να λαμβάνει υπόψη όχι μόνο το συμφέρον της υπηρεσίας, αλλά ομοίως το συμφέρον του οικείου υπαλλήλου (βλ., προκειμένου για οργάνωση της υπηρεσίας, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 28ης Μαΐου 1980, 33/79 και 75/79, Kuhner κατά Επιτροπής, σκέψη 22, και της 29ης Οκτωβρίου 1981, 125/80, Arning κατά Επιτροπής, σκέψη 19). Λαμβανομένου δε υπόψη του εύρους της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτουν τα όργανα κατά την εκτίμηση του συμφέροντος της υπηρεσίας, ο έλεγχος του δικαστή της Ένωσης πρέπει να περιορίζεται στο ζήτημα εάν η αρμόδια αρχή κινήθηκε εντός εύλογων ορίων ή εάν, αντιθέτως, άσκησε την εξουσία της εκτιμήσεως κατά τρόπο εσφαλμένο (βλ., επί παραδείγματι, αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Ιουλίου 1999, T-112/96 και T-115/96, Séché κατά Επιτροπής, σκέψεις 147 έως 149, και της 2ας Μαρτίου 2004, T-14/03, Di Marzio κατά Επιτροπής, σκέψεις 99 και 100).
- 51 Υπό το πρίσμα αυτών ακριβώς των σκέψεων επιβάλλεται η εξέταση των επιχειρημάτων που προβάλλει ο προσφεύγων προς στήριξη των λόγων ακυρώσεως που αντλεί από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και από παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και παράβαση του καθήκοντος αρωγής.
- 52 Από την απορριπτική της ενστάσεως απόφαση προκύπτει ότι η εκ μέρους της ΑΣΣΑ αποδοχή της αιτήσεως του προσφεύγοντος περί ανανεώσεως της συμβάσεώς του κρίθηκε αδύνατη «δεδομένων των δυνατοτήτων του προϋπολογισμού, του συμφέροντος της υπηρεσίας και των προσόντων και ικανοτήτων του προσφεύγοντος». Με την εν λόγω απόφαση διευκρινίζεται ότι η θέση που κατείχε ο προσφεύγων «θα διατεθεί στον τομέα των ερευνών», ότι η εν λόγω ανακατανομή εντάσσεται σε σειρά μέτρων αναδιοργανώσεως της OLAF τα οποία ελήφθησαν κατόπιν συστάσεων, μεταξύ άλλων, εκ μέρους του Ελεγκτικού Συνεδρίου και της επιτροπής εποπτείας της OLAF, για «επικέντρωση» των δραστηριοτήτων της OLAF στην «έρευνα», «την κύρια αποστολή» της, καθώς και ότι «στο πλαίσιο αυτό, το κονδύλιο του προϋπολογισμού που προβλεπόταν για τη θέση του ενισταμένου θα διατεθεί στις δραστηριότητες έρευνας, μόλις το νέο προφίλ της θέσεως καθορισθεί σε συνάρτηση με τους στρατηγικούς στόχους της OLAF».

- 53 Κατ' αρχάς, είναι σαφές ότι οι «δυνατότητες του προϋπολογισμού» για τις οποίες γίνεται λόγος στην απορριπτική της ενστάσεως απόφαση δεν ηδύναντο, άνευ περαιτέρω εξηγήσεως, να αποκλείσουν την ανανέωση της συμβάσεως του προσφεύγοντος, καθώς από την εν λόγω απόφαση προκύπτει ότι η θέση του προσφεύγοντος επρόκειτο να «διατεθεί» στις δραστηριότητες της έρευνας. Πράγματι, όπως προκύπτει από τις εξηγήσεις που παρέσχε η Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η θέση που κατείχε ο προσφεύγων μετετράπη σε θέση «policy officer», υπεύθυνου ειδικώς για την πρόληψη της απάτης, και καταλαμβάνεται επί του παρόντος από έκτακτο υπάλληλο, κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο α', του ΚΛΠ, όπερ σημαίνει ότι η φύση του κονδυλίου του προϋπολογισμού που προβλέφθηκε για τη νέα θέση ταυτίζεται με τη φύση του κονδυλίου του προϋπολογισμού που προβλεπόταν για τη θέση που κατείχε ο προσφεύγων.
- 54 Είναι βεβαίως αληθές ότι, με την υποβληθείσα τη 12η Απριλίου 2010 αίτησή του, ο προσφεύγων ζητούσε, επί λέξει, μόνο την «ανανέωση της συμβάσεώς του». Εντούτοις, η ΑΣΣΑ όφειλε, βάσει του καθήκοντός της αρωγής, να ερμηνεύσει διασταλτικώς την εν λόγω αίτηση, με την οποία ο προσφεύγων ζητούσε, κατ' ουσίαν, τη συνέχιση της σχέσεως εργασίας του με την OLAF, εξετάζοντας, ειδικότερα, εάν υφίστατο άλλη θέση εκτάκτου υπαλλήλου, κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο α', του ΚΛΠ, η οποία θα παρείχε τη δυνατότητα έγκυρης ανανέωσης της συμβάσεως του προσφεύγοντος προς το συμφέρον της υπηρεσίας (προπαρατεθείσες αποφάσεις Schuerings κατά ETF, σκέψεις 58 και 60, και Vandeuuren κατά ETF, σκέψεις 59 και 60). Πλην όμως, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή, η οποία δεν αρνήθηκε την ύπαρξη τέτοιων θέσεων, δήλωσε ότι η ΑΣΣΑ δεν είχε προβεί στην εν λόγω εξέταση διότι εκτιμούσε ότι δεν είχε σχετική υποχρέωση.
- 55 Δεύτερον, η Επιτροπή δεν κατόρθωσε να εξηγήσει στο Δικαστήριο ΔΔ σε ποιο βαθμό «τα προσόντα και οι ικανότητες» του προσφεύγοντος, για τα οποία γίνεται λόγος στην απορριπτική της ενστάσεως απόφαση, ελήφθησαν πράγματι υπόψη από την ΑΣΣΑ προς δικαιολόγηση της απορρίψεως της αιτήσεως ανανέωσης της συμβάσεώς του, τούτο δε δεδομένων των εγκωμιαστικών αξιολογήσεων στις οποίες είχαν προβεί οι άμεσα προϊστάμενοι του προσφεύγοντος, ιδίως με τις τελευταίες εκθέσεις αξιολογήσεώς του, τις οποίες ο προσφεύγων επικαλέσθηκε τόσο με τα υπομνήματά του όσο και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Η Επιτροπή δεν αμφισβήτησε, εξάλλου, τα προσόντα και τις ικανότητες του προσφεύγοντος. Αντιθέτως, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση επισήμανε ότι, μολονότι είναι αληθές ότι αυτά καθ' εαυτά τα προσόντα και οι ικανότητές του προσφεύγοντος δεν ηδύναντο να δικαιολογήσουν τον τερματισμό της σχέσεως εργασίας, δεν αρκούσαν εξίσου για να δικαιολογήσουν την ανανέωση της συμβάσεως ή την πρόσληψή του με νέα σύμβαση. Μια τέτοια γενικόλογη δήλωση, η οποία δεν συνοδεύθηκε, ακόμη και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, από οιαδήποτε περαιτέρω διευκρίνιση ή σχόλιο, τουλάχιστον περί των επαγγελματικών προσόντων του προσφεύγοντος σε σχέση με τη δραστηριότητα της έρευνας, που θεωρείτο πρωτεύουσας σημασίας για την OLAF, δεν δύναται να ληφθεί υπόψη από το Δικαστήριο ΔΔ ως λόγος αρκούντως σοβαρός ώστε να δικαιολογεί, υπό το πρίσμα των προσόντων και ικανοτήτων του προσφεύγοντος, την απόφαση περί μη ανανέωσης της συμβάσεώς του. Υπό τις συνθήκες αυτές, η αναφορά στα προσόντα και τις ικανότητες του προσφεύγοντος, η οποία περιλαμβάνεται στην απορριπτική της ενστάσεως απόφαση, πρέπει να θεωρηθεί φράση η οποία δεν ασκεί πραγματική επιρροή στην εκτίμηση του βασιμίου της προσβαλλόμενης αποφάσεως.
- 56 Τέλος, η Επιτροπή επικαλέσθηκε το συμφέρον της υπηρεσίας. Η απορριπτική της ενστάσεως απόφαση κάνει, συναφώς, λόγο για διάθεση των θέσεων στη δραστηριότητα της έρευνας, η οποία συνιστά την κύρια αποστολή της OLAF.
- 57 Στο πλαίσιο αυτό, επιβάλλεται η διαπίστωση, λαμβανομένων υπόψη των εκθέσεων αξιολογήσεως και των επαγγελματικών προσόντων του προσφεύγοντος, ότι ο προσφεύγων διαθέτει μακρά πείρα στο πεδίο της καταπολεμήσεως της απάτης και ότι τα προσόντα του κατά την άσκηση των καθηκόντων του στη θέση του «legal officer», την τελευταία θέση που κατείχε εντός της OLAF, εκτιμήθηκαν δεόντως από τους άμεσα προϊσταμένους του, ακριβώς λόγω των επαγγελματικών ικανοτήτων και γνώσεών του. Χωρίς να προβαίνει σε περαιτέρω διευκρινίσεις σε σχέση με την εν λόγω διαπίστωση,

η Επιτροπή διατείνεται ότι ο προσφεύγων δεν διέθετε τα προσόντα για την κατάληψη της νέας θέσεως του «policy officer», στην οποία είχε μετατραπεί η παλαιά θέση του, παρά το γεγονός ότι, όπως προκύπτει από την περιγραφή της, η νέα αυτή θέση δεν διαφέρει ουσιωδώς της παλαιάς.

- 58 Ασφαλώς, ουδόλως προκύπτει από τη δικογραφία ότι η θεραπεία του υπηρεσιακού συμφέροντος επέτασσε τον διορισμό αποκλειστικώς του προσφεύγοντος στη νέα αυτή θέση του «policy officer» ή ότι η μη συνέχιση της σχέσεως εργασίας μεταξύ του προσφεύγοντος και της OLAF ήταν, αυτή καθ' εαυτήν, αντίθετη προς το συμφέρον της υπηρεσίας, καθώς η Διοίκηση δύναται να οδηγηθεί, προς το συμφέρον της υπηρεσίας και στο πλαίσιο της πολιτικής προσωπικού, στη διακοπή της συνεργασίας της με μέλη του προσωπικού της, ακόμη και καθ' όλα ικανά, σε περίπτωση αναπροσανατολισμού των δραστηριοτήτων της.
- 59 Εντούτοις, από τη δικογραφία και από τις εξηγήσεις που παρέσχε η Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση προκύπτει ότι η Διοίκηση επεδίωκε πρωτίστως, στο πλαίσιο της πολιτικής ανανεώσεως των συμβάσεων των μη μονίμων υπαλλήλων της, «φρεσκαρίσµα» των γνώσεων του προσωπικού της, γεγονός που της επέτρεπε να αποφύγει κάθε παράταση συμβάσεως ή συνέχιση σχέσεως εργασίας δυνάµενη να οδηγήσει μακροπρόθεσμα στη σύναψη συμβάσεων αορίστου χρόνου. Μια τέτοια επιδίωξη δεν θα μπορούσε, εν προκειμένω, να συμβιβάζεται με την εκ μέρους της Διοικήσεως αναζήτηση δυνατότητας διατηρήσεως της σχέσεως εργασίας με τον προσφεύγοντα, μέσω της απασχολήσεώς του σε άλλη θέση εκτάκτου υπαλλήλου της OLAF.
- 60 Πλην όμως, μολονότι το Δικαστήριο ΔΔ δεν είναι αρμόδιο να ελέγξει την επιλογή της πολιτικής προσωπικού που προτίθεται να ακολουθήσει ένα όργανο προκειμένου να φέρει εις πέρας τις αποστολές που του ανατίθενται, δύναται νομίμως, οσάκις επιλαμβάνεται, όπως εν προκειμένω, αιτήματος ακυρώσεως αποφάσεως περί μη ανανεώσεως της συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου, να βεβαιωθεί ότι οι λόγοι επί των οποίων η Διοίκηση θεμελιώνει την απόφασή της δεν είναι ικανοί να διακυβεύσουν τα κριτήρια και τους βασικούς όρους που καθορίζει ο νομοθέτης με τον ΚΥΚ και οι οποίοι σκοπούν στην εξασφάλιση στους συμβασιούχους υπαλλήλους της δυνατότητας να επιτύχουν, ενδεχομένως, μακροπρόθεσμα, ορισμένη σταθερότητα στην απασχόλησή τους. Αυτή είναι και η ερμηνεία που πρέπει να δίδεται στο άρθρο 8, πρώτο εδάφιο, του ΚΛΠ, το οποίο ορίζει ότι η σύμβαση του κατ' άρθρο 2, στοιχείο α', του ΚΛΠ εκτάκτου υπαλλήλου μπορεί να ανανεωθεί μία μόνο φορά για ορισμένο χρόνο και ότι κάθε μεταγενέστερη ανανέωση γίνεται για αόριστο χρόνο, στοιχείο το οποίο άπτεται ακριβώς των μέτρων για την πρόληψη της εργασιακής επισφάλειας (βλ., συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2012, C-251/11, Hueb, σκέψη 37). Η ερμηνεία αυτή επιρρωννύεται από το καθήκον αρωγής το οποίο συνεπάγεται, μεταξύ άλλων, ότι η αρμόδια αρχή οφείλει να διερευνήσει το ενδεχόμενο υπάρξεως θέσεως στην οποία ο έκτακτος υπάλληλος θα μπορούσε, προς το συμφέρον της υπηρεσίας και λαμβανομένων υπόψη των προτεραιοτήτων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, να προσληφθεί ή να συνεχίσει να προσφέρει χρήσιμες υπηρεσίες.
- 61 Εκ των προεκτεθέντων προκύπτει ότι η ΑΣΣΑ, στο πλαίσιο της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως που διέθετε σε σχέση με την αίτηση του προσφεύγοντος για ανανέωση της συμβάσεώς του ως εκτάκτου υπαλλήλου, παρέβη το καθήκον αρωγής και τη διάταξη του άρθρου 8 του ΚΛΠ, προβαίνοντας σε αφηρημένη αναφορά στις «δυνατότητες του προϋπολογισμού» και στα «προσόντα και τις ικανότητες του προσφεύγοντος» και παραλείποντας να διερευνήσει, στο πλαίσιο εξατομικευμένης εξετάσεως της καταστάσεως του προσφεύγοντος και των υπηρεσιών που αυτός ήταν σε θέση να παράσχει στο όργανο, το ενδεχόμενο συγκερασμού του υπηρεσιακού συμφέροντος, τη θεραπεία του οποίου επεδίωκε η ίδια, με την ανάθεση νέων καθηκόντων και λειτουργιών στον προσφεύγοντα και, συνεπώς, με τη δυνατότητα ανανεώσεως της συμβάσεώς του ή χορηγήσεως σε αυτόν νέας συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου. Ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, η ΑΣΣΑ περιόρισε κατά τρόπο γενικό και απρόσωπο τις δυνατότητες που προσφέρονται από το άρθρο 8, πρώτο εδάφιο, του ΚΛΠ για ανανέωση των συμβάσεων εκτάκτων υπαλλήλων κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο α', του ΚΛΠ, δυνατότητες που σκοπούν στην εξασφάλιση στους συμβασιούχους υπαλλήλους ορισμένης εργασιακής σταθερότητας.

62 Επιβάλλεται, συνεπώς, εκ του λόγου τούτου, η ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Λαμβανομένου δε υπόψη ότι η Επιτροπή δεν συνεκτίμησε το σύνολο των καθοριστικής σημασίας στοιχείων της καταστάσεως, το Δικαστήριο ΔΔ δεν είναι σε θέση να αποφανθεί επί του ζητήματος της υπάρξεως ή μη πρόδηλης πλάνης της Επιτροπής κατά την αξιολόγηση αυτών.

Επί του αιτήματος περί επανεντάξεως του προσφεύγοντος στην υπηρεσία της OLAF και περί χρηματικής ικανοποιήσεως, εκ μέρους της Επιτροπής, της ηθικής βλάβης του

63 Ο προσφεύγων ζητεί, συνεπεία της ακυρώσεως της αποφάσεως της ΑΣΣΑ περί μη ανανεώσεως της συμβάσεώς του ως εκτάκτου υπαλλήλου, την επανένταξή του στα καθήκοντα που ασκούσε εντός της OLAF ή, στην περίπτωση κατά την οποία το αίτημα περί επανεντάξεως δεν γίνει δεκτό, την εκ μέρους της Επιτροπής καταβολή σε αυτόν της διαφοράς μεταξύ των αποδοχών που ελάμβανε ως έκτακτος υπάλληλος της OLAF και των αποδοχών που λαμβάνει επί του παρόντος, τούτο δε επί διάστημα τεσσάρων ετών ή και μεγαλύτερο, στην περίπτωση κατά την οποία η σύμβασή του ανανεωνόταν για τρίτη φορά, για αόριστο χρόνο.

64 Ως προς το αίτημα του προσφεύγοντος περί επανεντάξεώς του στην υπηρεσία της OLAF, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι η δικαστική ακύρωση πράξεως έχει ως αποτέλεσμα την αναδρομική εξαφάνιση της οικείας πράξεως από την έννομη τάξη και ότι, στην περίπτωση κατά την οποία η ακυρούμενη πράξη έχει ήδη εκτελεσθεί, η εξαφάνιση των αποτελεσμάτων της επιβάλλει την επαναφορά της έννομης καταστάσεως στην οποία βρισκόταν ο προσφεύγων προ της εκδόσεώς της (αποφάσεις του Δικαστηρίου ΔΔ της 26ης Οκτωβρίου 2006, F-1/05, Landgren κατά ETF, σκέψη 92, και της 26ης Μαΐου 2011, F-83/09, Kalmár κατά Ευρωπαϊκή Ένωση, σκέψη 88, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναίρεσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, υπόθεση T-455/11 P). Εξάλλου, κατά το άρθρο 266 ΣΛΕΕ, το θεσμικό όργανο του οποίου η πράξη ακυρώθηκε οφείλει «να [λάβει] τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως [του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης]».

65 Επιβάλλεται επίσης να τονισθεί συναφώς ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώθηκε διότι η ΑΣΣΑ δεν προέβη, ως οφείλε λόγω του καθήκοντός της αρωγής, σε πλήρη και εμπειριστατωμένη εξέταση των γεγονότων με συνεκτίμηση του συμφέροντος της υπηρεσίας και των προσόντων και ικανοτήτων του προσφεύγοντος.

66 Στο πλαίσιο αυτό, δεν δύναται πάντως να αποκλεισθεί η δυνατότητα της ΑΣΣΑ να εκδώσει εκ νέου απόφαση περί μη ανανεώσεως της συμβάσεως του προσφεύγοντος ως εκτάκτου υπαλλήλου, κατόπιν πλήρους και εμπειριστατωμένης επανεξετάσεως του φακέλου και λαμβάνοντας υπόψη το σκεπτικό της παρούσας αποφάσεως.

67 Συνεπώς, το Δικαστήριο ΔΔ δεν δύναται να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα τις αποδοχές από της ημερομηνίας κατά την οποία η ΑΣΣΑ αποφάσισε αδικαιολογήτως να μην ανανεώσει τη σύμβασή του. Επομένως, το σχετικό αίτημα του προσφεύγοντος δεν μπορεί να γίνει δεκτό.

Επί του αιτήματος περί χρηματικής ικανοποιήσεως, εκ μέρους της Επιτροπής, της ηθικής βλάβης του προσφεύγοντος

68 Ο προσφεύγων ζητεί κατ' ουσίαν την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης την οποία ισχυρίζεται ότι υπέστη τόσο λόγω της παράνομης συμπεριφοράς που προσάπτει στην ΑΣΣΑ στο πλαίσιο του ακυρωτικού αιτήματός του όσο και λόγω της ελλείψεως επιμέλειας, αν όχι της ακηδίας, που επέδειξε η ΑΣΣΑ κατά την εξέταση του φακέλου του. Ο προσφεύγων υπολογίζει προσωρινώς το ύψος της χρηματικής ικανοποιήσεως της ηθικής βλάβης του σε 5 000 ευρώ.

- 69 Επιβάλλεται, εντούτοις, η διαπίστωση ότι το δικόγραφο δεν παρέχει κανένα στοιχείο από το οποίο να μπορεί να συναχθεί ότι η ηθική βλάβη που ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι υπέστη δεν δύναται να ικανοποιηθεί πλήρως με την ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως εκ της οποίας αυτή απορρέει.
- 70 Συνεπώς, το αίτημα περί χρηματικής ικανοποίησης της ηθικής βλάβης πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 71 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας και υπό την επιφύλαξη των λοιπών διατάξεων του ογδού κεφαλαίου του δευτέρου τίτλου του εν λόγω Κανονισμού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Βάσει της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου, το Δικαστήριο ΔΔ δύναται να αποφασίσει, για λόγους επιείκειας, ότι ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται εν μέρει μόνο στα δικαστικά έξοδα ή ότι δεν καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.
- 72 Από το προπαρατεθέν σκεπτικό της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι ο προσφεύγων-ενάγων δικαιώθηκε ως προς το κύριο αίτημά του, ήτοι την ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Εξάλλου, ο προσφεύγων-ενάγων έχει διατυπώσει ρητώς αίτημα περί καταδίκης της Επιτροπής στα δικαστικά έξοδα. Δεδομένου ότι οι περιστάσεις της υποθέσεως δεν δικαιολογούν την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος-ενάγοντος.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Ακυρώνει την απόφαση του εκτελούντος χρέη γενικού διευθυντή της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) της 12ης Αυγούστου 2010, με την οποία απερρίφθη η αίτηση του L. Macchia για παράταση της ισχύος της συμβάσεώς του ως εκτάκτου υπαλλήλου.**
- 2) **Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή-αγωγή.**
- 3) **Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα δικαστικά έξοδα του L. Macchia.**

Van Raepenbusch

Boruta

Perillo

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 13 Ιουνίου 2012.

Η Γραμματέας
W. Hakenberg

Ο Πρόεδρος
S. Van Raepenbusch